

РЕШЕНИЕ

№ 2284

гр. Бургас, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, V СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **МАГДАЛЕНА СТ. МАРИНОВА**

при участието на секретаря **АНЕЛИЯ ИВ. ТАКОВА**
като разгледа докладваното от **МАГДАЛЕНА СТ. МАРИНОВА** Гражданско дело № 20222120100817 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на чл.422 от ГПК и е образувано по повод искова молба от „ЮБЦ“ ЕООД ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от Ю.Б.Ц, чрез пълномощника адвокат В.Г., против М. Р. Щ., ЕГН *****, с адрес: *, за приемане за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата от 55,91 лева, представляваща незаплатени далекосъобщителни услуги за периода от 15.03.2019 година до 15.06.2019 година, по договор за телекомуникационни услуги с клиентски номер *, сключен на 08.03.2019 година между ответника и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, за които задължения са издадени фактури от 15.04.2019 година, 15.05.2019 година и 16.06.2019 година, като вземането на „Българска Телекомуникационна Компания“ ЕАД е прехвърлено на „С.Г.Груп“ ЕАД на 24.02.2020 година с Уведомление по т. 1.1.1 към договор за цесия от 16.10.2018 година и от С.Г.Груп ЕАД на кредитора ЮБЦ ЕООД с Анекс от 10.03.2020 година към договор за цесия от 01.10.2019 година, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение, плащане на които е разпоредено със Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3388 от 25.11.2021 година, постановена по частно гражданско дело № 8252 по описа на Бургаски районен съд за 2021 година, както и за присъждане на разноските, направени в исковото и заповедното производство.

Исковата молба е основана на следните фактически твърдения:

Въз основа на договор, сключен с „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД

ответната страна е ползвала предоставяни от дружеството мобилни услуги, като потреблението е фактурирано под клиентски номер на абоната № *. За ползваните услуги са издадени фактури от 15.04.2019 година, 15.05.2019 година и 16.06.2019 година, конкретизирани по основание и размер в допълнително уточнение към исковата молба. Ответната страна не е изпълнила задължението си за заплащане на тези суми в размер на 55,91 лева, поради което е подадено заявление за издаване на заповед по чл.410 от ГПК, след което и иска по реда на чл.422 от ГПК по повод който е образувано настоящото дело. Уточнено е, че предоставянето на услугата е преустановено на 01.07.2019 година. Ищецът е кредитор на вземането на основание договор за цесия, сключен между „БТК“ ЕАД и „С.Г. Груп“ ООД от 16.10.2018 година, а впоследствие вземането е прехвърлено от „С.Г.Груп“ ЕАД на кредитора „ЮБЦ“ ЕООД с договор за цесия от 01.10.2019 г., за които цесии ответникът следва да се счита уведомен с получаване на препис от уведомлението за това, приложено към исковата молба. В исковата молба са изложени подробни фактически и правни доводи за основателност на предявения иск. Поради изложеното ищецът предявява исковите си. Към исковата молба са приложени писмени доказателства.

В преклузивния едномесечен срок от получаване на препис от исковата молба назначеният особен представител на ответника - адвокат Н. И., БАК, е дал писмен отговор, в който оспорва иска като неоснователен. Излага аргументи за нищожност на договора за цесия, тъй като към дата на първия договор за цесия – 16.10.2018 година задължението на ответника, което е възникнало през 2019 година, все още не е съществувало. Твърди, че не става ясно от договорите за цесия какъв е предмета им и дали спорното вземане действително е прехвърлено. Оспорва приложените към исковата молба документи, като счита, че ищцовото дружество не е доставило реално описаните услуги. Оспорва дължимостта на сумите по фактурите и начинът им на изчисляване, тъй като последните не съдържат подпис на лицата, които са ги съставили, не са подписани от ответника и представляват частни документи, които изхождат от ищеца. Моли за отхвърляне на претенциите.

В съдебно заседание ищецът не се представлява. В писмена молба – становище процесуалният представител на дружеството поддържа предявения иск и по същество на спора посочва, че следва да бъде постановено решение, с което искът да бъде уважен.

В съдебно заседание не се явява назначения особен представител на ответника и не дава становище по предявения иск.

По допустимостта на предявения иск:

На основание чл.130 от ГПК съдът констатира, че исковата молба отговаря на изискванията на чл.127 и чл. 128 от ГПК. Предявеният установителен иск е допустим, предвид разпореждане плащане на задължението със заповед по чл. 410 от ГПК, даване указания на заявителя за предявяване на установителен иск, предвид приложение на чл.47 от ГПК и чл.415, ал.1, т.2 от ГПК.

Предявеният иск е с материално правно основание чл.79 от ЗЗД и за заплащане на

цена за доставени телевизионни услуги.

От събраните по делото доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, се установява следното от фактическа и правна страна:

Между „Българска Телекомуникационна Компания“ ЕАД, от една страна, и М. Р. Щ., от друга страна на 08.03.2019 година е сключен договор за предоставяне на нова услуга, включена в обща сметка под абонатен номер * с избрана услуга и стандартен тарифен план SMART XL със срок на договора от 24 месеца.

За услугите, предоставени по договора, са издадени фактурите, индивидуализирани в исковата молба, които са приети като писмени доказателства, като в последната хронологично издадена фактура е посочен обща размер на задълженията от 174, 03 лева, което включва и задълженията за предходните два месеца. Ответната страна не е оспорила редовността на воденото от дружеството счетоводство, поради което настоящият състав приема, че приложение следва да намери чл.182 от ГПК. Съгласно този текст вписванията в счетоводните книги се преценяват от съда според тяхната редовност и с оглед други обстоятелства по делото. Те могат да служат като доказателство на лицето или организацията, които са водили книгите. Предвид изложеното по – горе относно липсата на доказателства за това, че действието на договора е преустановени преди периода, за който са съставени фактурите, за да се приеме, че услугата не е била доставяна и извода относно издадените фактури като счетоводни документи, настоящият състав приема, че задълженията за заплащане на цената за услугата са възникнали.

По възражението за изтекъл погасителен давностен срок:

Предвид това, че първата фактура е издадена на 15.04.2019 година, срокът за заплащането ѝ, посочени в общите условия, след изтичане на който може да се приеме, че задължението е станало изискуемо, и факта, че заявлението е подадено на 24.11.2021 година, с което давността е прекъсната, настоящият състав приема, че задълженията не са погасени по давност по смисъла на чл.110 и следващите от ЗЗД.

Относно материално правната легитимация на ищеца настоящият състав приема, че се установява сключване на договорите за цесия между „Българска Телекомуникационна Компания“ ЕАД и „С.Г.Груп“ ЕАД на 16.10.2018 година, извлечение от приложение № 1 към договор за цесия от 01.10.2019 година, изходящо от ищеца и от това дружество на ищеца „ЮБЦ“ ЕООД с договор за цесия от 01.10.2019 г..

От приетите по делото доказателства не се установява, че ответникът е уведомен за договора за цесия преди подаване на исковата молба, но видно от приложения препис от уведомление, изходящо от „Българска Телекомуникационна Компания“ ЕАД, тя е уведомена за договорите за цесия от 16.10.2018 година и 01.10.2019 година в хода на делото с връчване на препис от исковата молба и приложенията, който факт следва да бъде взет предвид на основание чл.235, ал.3 от ГПК и съответно съдът приема, че длъжникът е уведомен за промяната на кредитора в правоотношението по смисъла на чл.99 от ЗЗД.

С горните мотиви настоящият състав приема, че предявеният иск е основателен и

доказан и следва да бъде постановено решение, с което да бъде прието за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумите, плащане на които е разпоредено със заповедта по чл.410 от ГПК.

При този изход от спора и по правилото на чл.78 от ГПК в тежест на ответника следва да бъдат възложени разноските, направени от ищеца по водене на делото, които са в общ размер от 355 лева, от която сумата 25 лева, представляваща платена държавна такса, сумата 180 лева, представляваща платено възнаграждение за осъществено процесуално представителство на ответника, сумата 150 лева, представляваща възнаграждение за особен представител на ответника.

Съгласно мотивите към т.11г от ТР №4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК съдът, който разглежда иска, предявен по реда на [чл. 422](#), респ. [чл. 415](#), [ал. 1 ГПК](#), следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство.. Разноските, направени в заповедното производство и присъдени със заповедта за изпълнение са в размер от 205 лева. Следва при този изход от спора тези разноски също да бъдат възложени в тежест на ответната страна.

Мотивиран от горното и на основание чл.235 от ГПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника М. Р. Щ., ЕГН *****, с адрес: *, че дължи на ищеца сумата „ЮБЦ“ ЕООД ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от Ю.Б.Ц, сумата от 55,91 лева /петдесет и пет лева, деветдесет и една стотинки/, представляваща незаплатени далекосъобщителни услуги за периода от 15.03.2019 година до 15.06.2019 година, по договор за телекомуникационни услуги с клиентски номер *, сключен на 08.03.2019 година между ответника и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, за които задължения са издадени фактури от 15.04.2019 година, 15.05.2019 година и 16.06.2019 година, като вземането на „Българска Телекомуникационна Компания“ ЕАД е прехвърлено на „С.Г.Груп“ ЕАД на 24.02.2020 година с Уведомление по т. 1.1.1 към договор за цесия от 16.10.2018 година и от С.Г.Груп ЕАД на кредитора ЮБЦ ЕООД с Анекс от 10.03.2020 година към договор за цесия от 01.10.2019 година, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение, плащане на които е разпоредено със Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3388 от 25.11.2021 година, постановена по частно гражданско дело № 8252 по описа на Бургаски районен съд за 2021 година.

ОСЪЖДА М. Р. Щ., ЕГН *****, с адрес: *, да плати на ищеца „ЮБЦ“ ЕООД ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от Ю.Б.Ц, сумата 355 лева /триста петдесет и пет лева/, представляваща разноски, направени по водене на делото, и сумата 205 лева /двеста и пет лева/, представляваща разноски, направени в заповедното

производство.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от получаване на съобщение за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____